

Kit No. 72540

Vickers Wellington Mk.Ic & Mk.VIII

PLASTIKOVÝ MODEL LETOUNU
PLASTIC AIRCRAFT KIT

1/72

PLASTIK FLUGZEUG MODELLBAUSATZ
MAQUETTE RÉDUITE EN PLASTIQUE

CZ Vickers Wellington byl navržen v roce 1936 skvělým konstruktérem Barnesem Wallisem. Trup letounu byl zhotoven, stejně jako křídlo i ocasní plochy, v podobě prostorové mřížkové konstrukce geodetického provedení podle jeho vlastního patentu. Konstrukce letounu umožňovala přežít i velmi těžká poškození při bojových operacích a pro tuto mimořádnou vlastnost byl bombardovací letoun Wellington velmi oblíben mezi posádkami, které s letounem za války létaly. Prototyp letounu navržený podle specifikace Britského ministerstva letectví B.9/32 poprvé vzletl 15.června 1936. Ministerstvo letectví rychle předložilo objednávku na sériovou výrobu, která byla pak zahájena koncem roku 1936. První sériový Wellington měl upravenou pumovnici, která byla schopná unést dvakrát větší náklad než prototyp. První let sériového stroje se uskutečnil 23.prosince 1937 a Britské královské letectvo RAF stroj převzalo v říjnu 1938. Postupem doby byla provedena řada drobných úprav ve výzbroji letounu. Verze Mk.I měla střelecké věže Vickers, verze Mk.IA měla střelecké věže typu Frazer-Nash se dvěma kulometry umístěné v předí a zádí trupu a spodní střeleckou věž, zasouvanou za pumovnici do trupu. Verze Mk.IC měla střelecké věže Frazer-Nash, ale spodní střeliště bylo nahrazeno bočními střeleckými stanovišti. Verze Mk.IC byla poháněna dvěma motory Bristol Pegasus XVIII o výkonu 1000 hp. Letouny Wellington provedly první velký bombardovací nálet vedený jednotkami RAF dne 4.září 1939, kdy byly bombardovány německé válečné lodě ve Wilhelmshafenu. Od prosince 1939 byly letouny nasazovány výhradně na noční operace, protože nebyly k dispozici vhodné letouny pro stíhací doprovod a tak jejich ztráty při denních operacích neuměrně vzrůstaly. Letouny Wellington Mk.IC tvořily též výzbroj 311.československé bombardovací perute, která dnem 10.září 1940 zahájila noční nálety na cíle v Německu a v okupovaných zemích. Do skončení války bylo vyrobeno 11391 kusů letounů Wellington všech verzí (výroba končila verzí Mk.XVIII). Různé varianty zahrnovaly letouny pro pobřežní hlídkovou službu, torpídnorkové verze, torpédové, transportní a cvičné verze. Letouny sloužily na základnách ve Velké Británii, Indii, v Severní Africe, na Středním východě a v Itálii.

Technické údaje: rozpětí 26,20 m, délka 19,70 m, výška 5,30 m, maximální rychlost 410 km/hod ve výšce 4422 m, normální dolet 2131 km, operační dostup 7320 m, výzbroj tvořilo šest kulometů ráže 7,7 mm a náklad pum o váze 2724 kg.

GB The Vickers Wellington was designed in 1936 by Barnes Wallis, a brilliant designer, who devised the revolutionary "Geodetic" framework that allowed the Wellington to absorb extraordinary amounts of punishment. This survivability made the aircraft extremely popular with the aircrews who flew the Wellingtons throughout the war. Designed to British Air Ministry specification B.9/32, the prototype first flew on June 15th, 1936. The Air Ministry was swift to place an order and production began later that year. The first production Wellington had a modified bomb bay, which could carry twice the load of the prototype, flew on December 23rd, 1937 and the RAF took delivery in October 1938. There were minor differences in the armament configuration of the early aircraft. The Mk I had Vickers gun turrets, the Mk IA had Frazer-Nash two-gun nose and tail turrets and a ventral "dustbin" turret. The Mk IC depicted by this kit had Frazer-Nash turrets, but beam guns replaced the ventral turret. The Mk IC was powered by two 1,000hp Bristol Pegasus XVIII engines. Wellingtons carried out the first major RAF bombing sortie of WW2, attacking German warships at Wilhelmshafen on September 4th, 1939 but in December 1939 they were switched to night operations. Some Wellingtons were converted into troop carriers, the Mk IC becoming the C.XVI. These aircraft had their armament removed, bomb bays sealed and seats fitted. By the time the war ended, 11,391 Wellingtons (up to the Mk XVIII) had been built. Variants included coastal patrol, mine warfare, reconnaissance, torpedo bombers and trainers. They had served from bases in Great Britain, India, North Africa, the Middle East and Italy.

Technical Specifications: Span 86 ft 2 in (26.2m), length 64ft 7in (19.7m), height 17ft 5in (5.3m). Maximum speed was 255mph (410km/h) at 14,500ft (4422m). Normal Range was 1,325 miles (2131km). Service ceiling was 24,000ft (7320m). Crew was six. Armament was six .303in (7.7mm) machine guns and up to 6,000lb (2724kg) of bombs.

D Die Vickers Wellington wurde im Jahre 1936 durch den hervorragenden Konstrukteur Barnes Wallis entworfen. Der Rumpf des Flugzeugs wurde genauso wie die Flügel und die Schwanzflächen in der Gestalt einer Raumgitterkonstruktion von geodätischer Ausführung gemäß seinem eigenen Patent gefertigt. Die Konstruktion des Flugzeugs hat auch sehr schwere Beschädigungen bei Kampfoperationen zu überleben ermöglicht. Für diese außerordentliche Eigenschaft war das Bomberflugzeug Wellington bei den Besatzungen, die mit dem Flugzeug im Krieg geflogen sind, sehr beliebt. Der gemäß der Spezifikation des britischen Luftfahrtministeriums vorgeschlagene Prototyp des Flugzeugs B.9/32 ist zum ersten Mal am 15. Juni 1936 aufgestiegen. Das Luftfahrtministerium hat schnell reagiert und eine Bestellung für die Serienproduktion, die dann Ende 1936 eröffnet wurde, vorgelegt. Die erste Serien-Wellington hatte einen umgestalteten Bombenschacht, der in der Lage war, eine zweimal größere Bombenlast als der Prototyp zu tragen. Der erste Flug einer Serienmaschine wurde am 23. Dezember 1937 verwirklicht und die Britischen Königlichen Luftstreitkräfte RAF haben die Maschine im Oktober 1938 übernommen. Im Laufe der Zeit wurde eine Reihe von kleineren Umgestaltungen in der Ausrüstung des Flugzeugs ausgeführt. Die Version Mk.I hatte eine Schützenkanzel von Vickers, die Version Mk.IA hatte eine Schützenkanzel vom Typ Frazer-Nash mit zwei Maschinengewehren, die im Bug und Heck des Rumpfes installiert waren und eine untere Schützenkanzel, die hinter dem Bombenschacht in den Rumpf eingeschoben war. Die Version Mk.IC hatte eine Frazer-Nash-Schützenkanzel, aber der untere Schützenplatz wurde durch Seitenschützenstände ersetzt. Die Version Mk.IC wurde von Bristol-Pegasus-XVIII-Motoren mit einer Leistung von 1000 PS angetrieben. Die Wellington-Flugzeuge haben die ersten Bombenflüge, die durch die Einheiten der RAF geführt wurden, am 4. September 1939 durchgeführt, wo deutsche Schlachtschiffe in Wilhelmshafen bombardiert wurden. Seit Dezember 1939 wurden die Flugzeuge ausschließlich für Nachtoperationen eingesetzt, weil keine geeigneten Flugzeuge als Jägerbegleitung vorhanden waren und so deren Verluste bei Tagesoperationen unverhältnismäßig angewachsen waren. Wellington-Flugzeuge Mk.IC haben ebenfalls die Ausrüstung des 311. Tschechoslowakischen Bombergeschwaders gebildet, das am 10. September 1940 Nachtflüge auf Ziele in Deutschland und in den okkupierten Ländern eröffnet hat. Zu Ende des Krieges wurden insgesamt 11.391 Stück Wellington-Flugzeuge aller Versionen hergestellt (die Produktion wurde mit der Version Mk.XVIII beendet). Verschiedene Varianten haben Flugzeuge für den Küstenüberwachungsdienst, die U-Boot-Kampfversion, Torpedo-, Transport- und die Übungsversion einbeschlossen. Die Flugzeuge haben auf Basen in Großbritannien, Indien, in Nordafrika, im Mittleren Osten und in Italien gedient.

Technische Daten: Spannweite 26,20 m. Länge 19,70 m. Höhe 5,30 m, Höchstgeschwindigkeit 410 km/h in einer Höhe von 4.422 m, Normale Reichweite 2.131 km, Dienstgipfelhöhe 7.320 m. Die Ausrüstung haben sechs Maschinengewehre vom Kaliber 7,7 mm und eine Bombenlast von 2.724 kg Masse gebildet.

F Vickers Wellington fut dessiné en 1936 par un excellent ingénieur d'études Barnes Wallis. Le fuselage de l'avion, ainsi que l'aile et les surfaces de la queue furent fabriqués sous forme de construction f grillage de présentation géodésique selon son propre brevet. La construction de l'engin facilitait de survivre même en cas de graves endommagements lors des opérations de combat et pour cette qualité exceptionnelle cet avion Wellington était très apprécié par les équipages, qui utilisaient l'avion pendant la guerre. Le prototype de l'avion dessiné selon la spécification du Ministère d'aviation britannique B.9/32 quitta terre pour la première fois le 15 juin 1936. Le Ministère d'aviation avait immédiatement soumis la commande pour la fabrication en série et celle-ci fut lancée vers la fin de 1936. Le premier engin Wellington fabriqué en série avait une soute adaptée pour pouvoir porter une charge double par rapport au prototype. Le premier vol de l'engin fabriqué en série a eu lieu le 23 décembre 1937 et l'Aviation royale britannique RAF a fait réception de l'engin en octobre 1938. Fur et mesure on procédait à plusieurs menues modifications dans l'équipement de l'avion. La version Mk.I avait des tours de tir Vickers, la version Mk.IA avait des tours de tir du type Frazer-Nash avec deux mitrailleuses placées au nez de fuselage et une tour de tir escamotée derrière la soute dans le fuselage. La version Mk.IC était dotée de tours de tir Frazer-Nash, mais la tourelle inférieure fut remplacée par des postes de tir latéraux. La version Mk.IC marchait f deux moteurs Bristol Pegasus XVIII f puissance de 1000 hp. Les avions Wellington ont effectué leur premier grand bombardement mené par les unités de RAF le 4 septembre 1939, où ils ont bombardé les navires de guerre allemands f Wilhelmshafen. A partir de 1939 on faisait intervenir ces avions exclusivement pour des opérations de guerre, parce qu'on ne disposait pas d'avions convenables pour l'accompagnement de chasse et alors leurs pertes lors des opérations de jour croissaient de façon disproportionnée. Les avions Wellington Mk.IC faisait également partie de l'armement de la 311e aile tchécoslovaque de bombardement, laquelle avait entrepris en date du 10 septembre 1940 des attaques aériennes de nuit sur les cibles en Allemagne et sur les territoires occupés. Certains avions Wellington étaient reconstruits en engins de transport et ainsi le modèle Mk.IC était devenu la version C.XVI. Chez ces avions on avait enlevé l'armement, bouché la soute et installé des sièges. Après la fin de la guerre on avait fabriqué un total de 11391 avions Wellington en toutes versions possibles (la production fut terminée par la version Mk.XVIII). Les différentes variantes englobaient des avions pour le service de patrouille de la côte, des versions anti-sous-marin, des versions torpilleur, de transport et d'entraînement. Les avions étaient de service sur les bases en Grande Bretagne, en Inde, en Afrique du Nord, au Moyen Orient et en Italie.

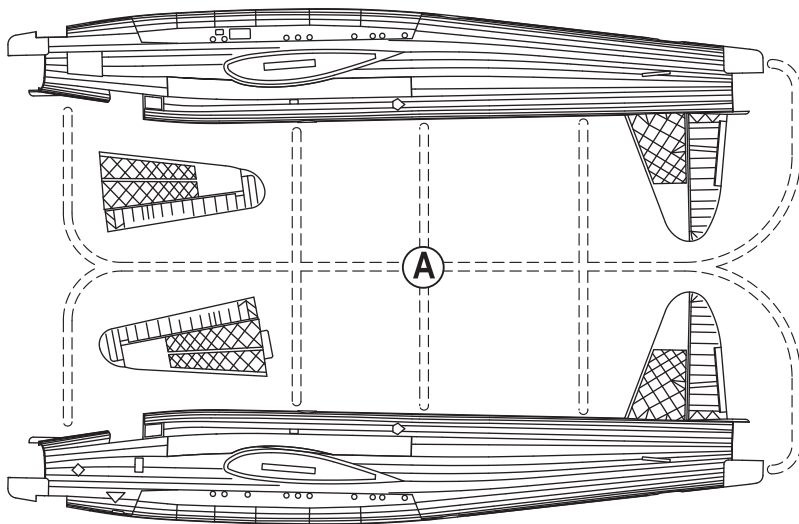
Fiche technique: Envergure 26,20 m, longueur 19,70 m, hauteur 5,3 m, vitesse maximale 410 km/h f l'altitude de 4422 m, distance franchissable normale 2131 km, plafond opérationnel 7320 m, l'armement consistait en six mitrailleuses f calibre de 7,7 mm et un chargement de bombes au poids de 2724 kg.

HISTORIE

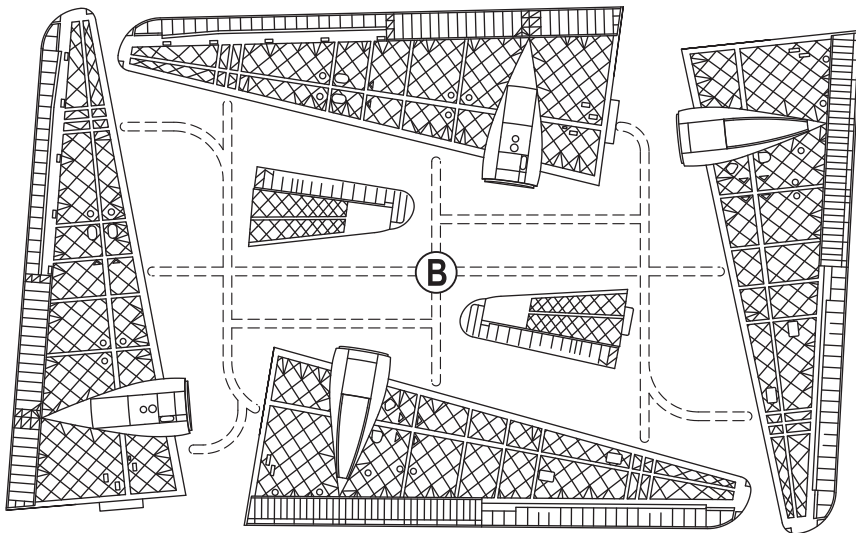
History Notes courtesy of Chris Hughes, England, U.K.

HISTORIE

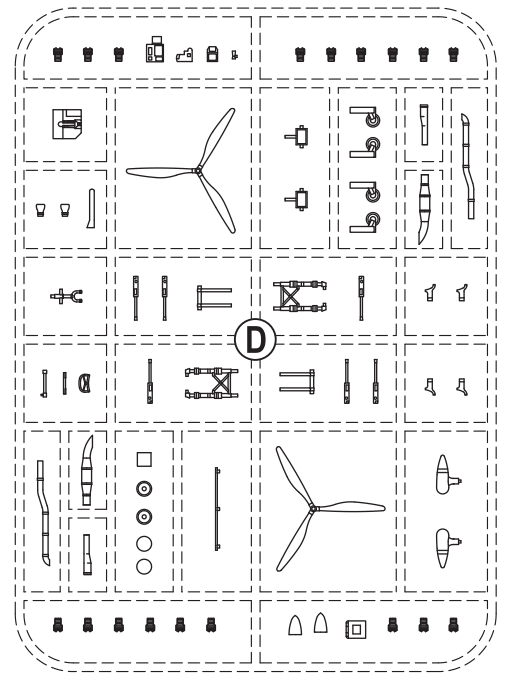
HISTORIQUE

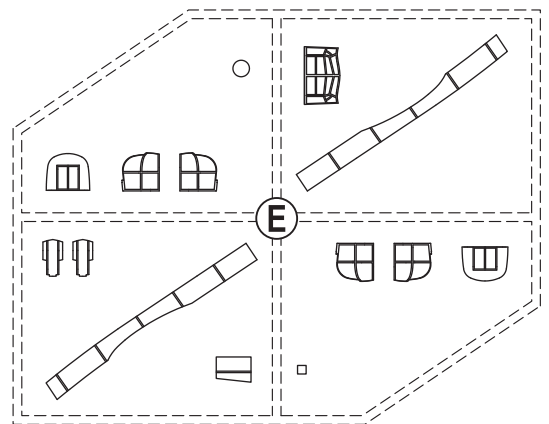
A

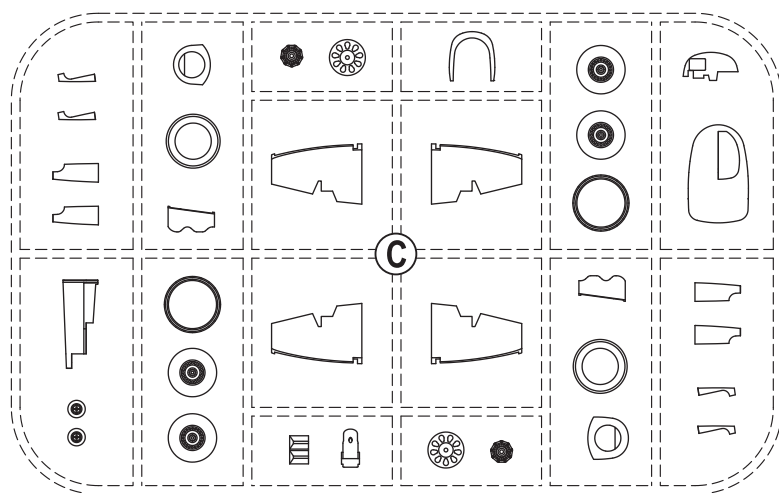
B

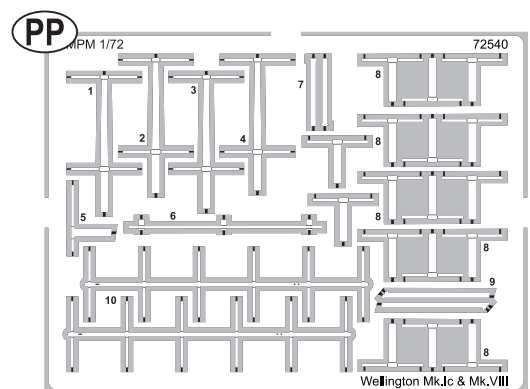
D

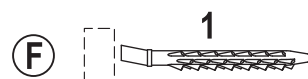
E

C

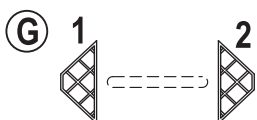

PP

F

1

G

1

2

Bary GUNZE
GUNZE colours No.

NATRIT
COLOUR
FARBEN
PEINDRE

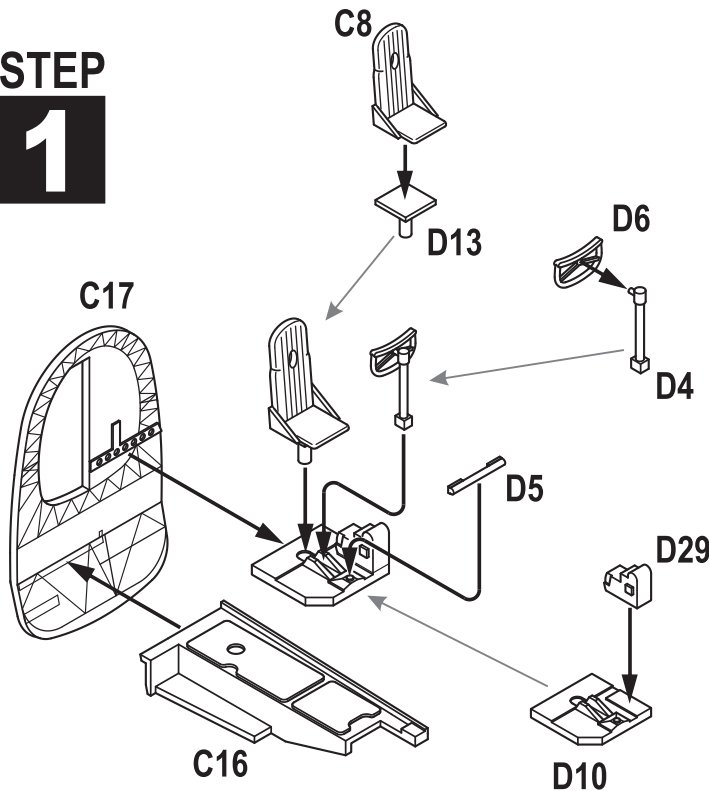

MOŽNOST VOLBY
OPTIONAL
NACH BELIEBEN
OPTION

VYRÍZNOUT
REMOVE
ENTFERNEN
DETACHER

STEP
1

Zbarvení interiéru Wellingtonů:

geod. konstrukce, vnitřek klapky, podvozkové nohy, disky kol - barva hliníku (Aluminium) **H8/C8**
 přepážky, podélníky - tmavě šedá (Dark Grey) **H306/C306**
 plátěný potah trupu zevnitř - červenohnědá (Red-Brown) **H47/C41**
 chodníky, dřevěné výplně (dveře v přepážkách), stoly - barva lakovaného tmavšího dřeva (Varnished Timber) **H37/C43**
 podlážka pilotního prostoru, pedály, sloupek řízení, vnitřek překrytu kabiny - rámování, vnitřní strana dveří věží - šedozelená (interior Grey-Green) **C364**
 interiér věží, vnější strana dveří věží, vnitřek podvozkových šachet, pumovnic, vnitřní strany podv. krytů - černá (Black (Night)) **H12/C33**
 pilotní sedačky - konstrukce + kožené potahy, polstrování, volant řízení, přístrojové desky, radiovybavení, zaměřovač, kyslíkové lahve - černá (Black) **H2/C2**
 lehátko - barva stanového plátna (Canvas) **H27/C44**

H2/C2 **H306/C306** **H12/C33** **H8/C8** **H37/C43** **H47/C41**
H27/C44 **C364**

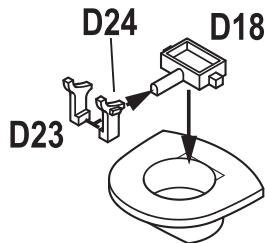
Colouring of Wellingtons interior:

geod. construction, flaps' interior, undercarriage legs, wheel discs - Aluminium - **H8/C8**
 bulkheads, longerons - Dark Grey - **H306/C306**
 fabric covering of fuselage's interior - Red-Brown - **H47/C41**
 footpaths, wooden panels (doors in bulkheads), tables - Varnished Timber - **H37/C43**
 cockpit floor, pedals, steering column, cockpit canopy's interior-framing, turret doors' interior side - Interior Grey-Green - **C364**
 turret interior, turret doors' exterior side, undercarriage shaft and bomb racks interiors, undercarriage cover internal sides - Black (Night) - **H12/C33**
 pilot's seat-structure & leather covering, upholstery, steering wheel, instrument panels, radio equipment, dial sight, oxygen cylinders - Black - **H2/C2**
 deck-chair - Canvas - **H27/C44**

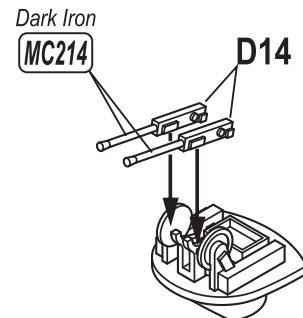
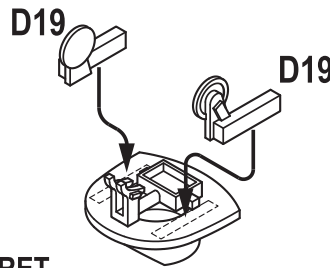
Více informací, nejen o zbarvení interiéru, můžete najít v publikaci /
 More information, not only about interior colouring, you may find in the publication
4+ Vickers Wellington

STEP
2

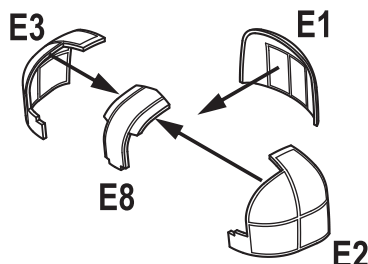
2 sets

C3 - přední věž / FORWARD TURRET
C21 - zadní věž / REAR TURRET

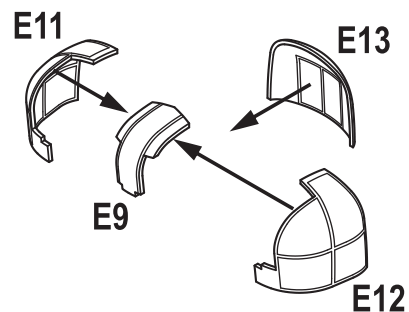

STEP
3a

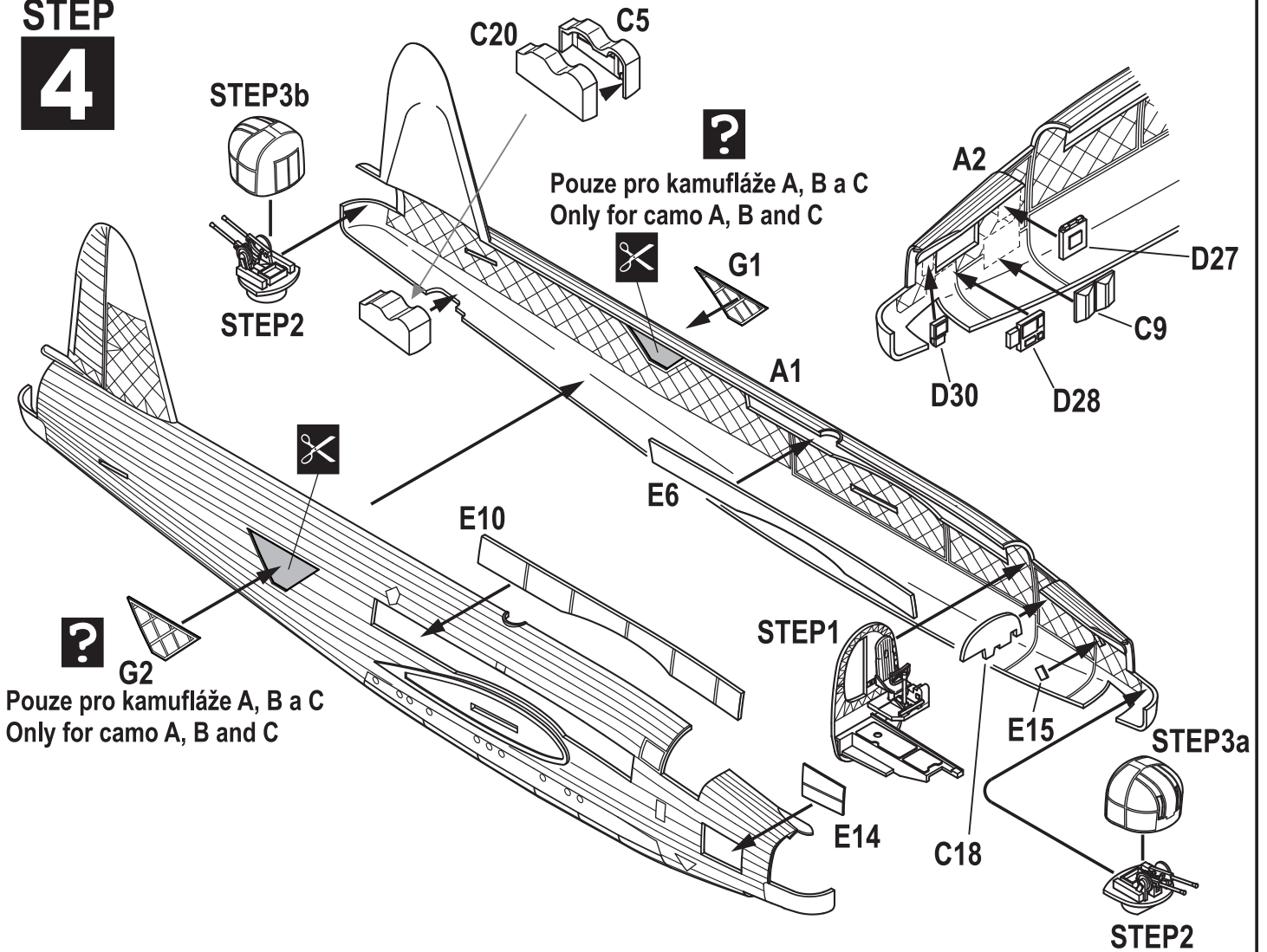
zadní věž / REAR TURRET

STEP
3b

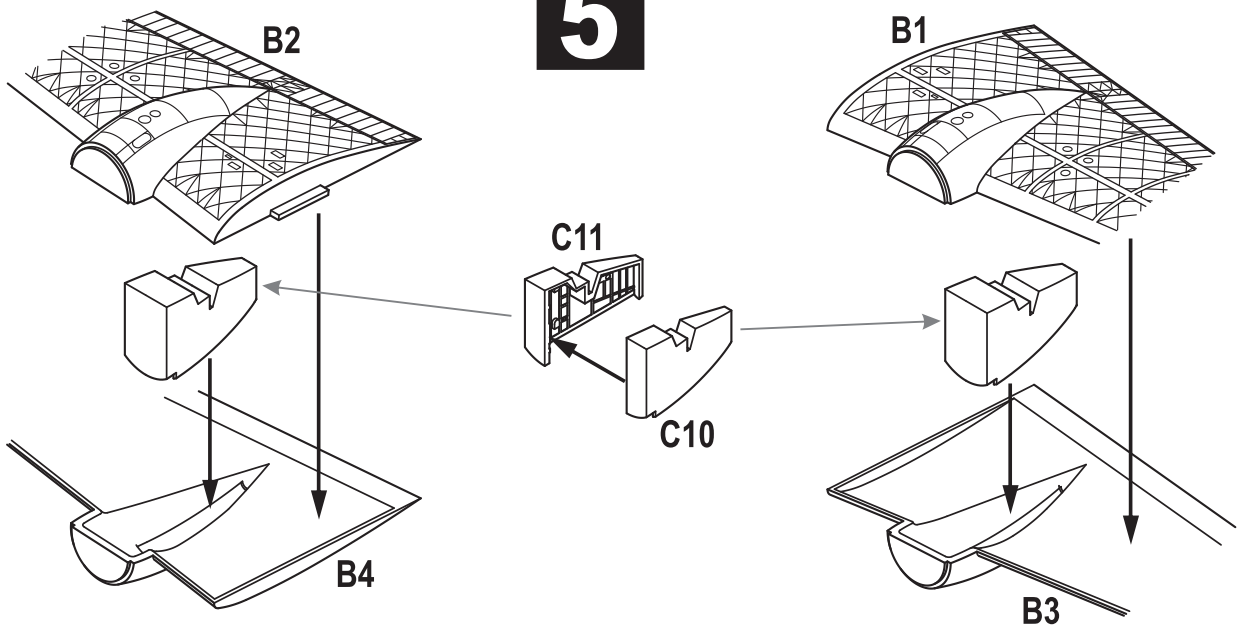

přední věž / FORWARD TURRET

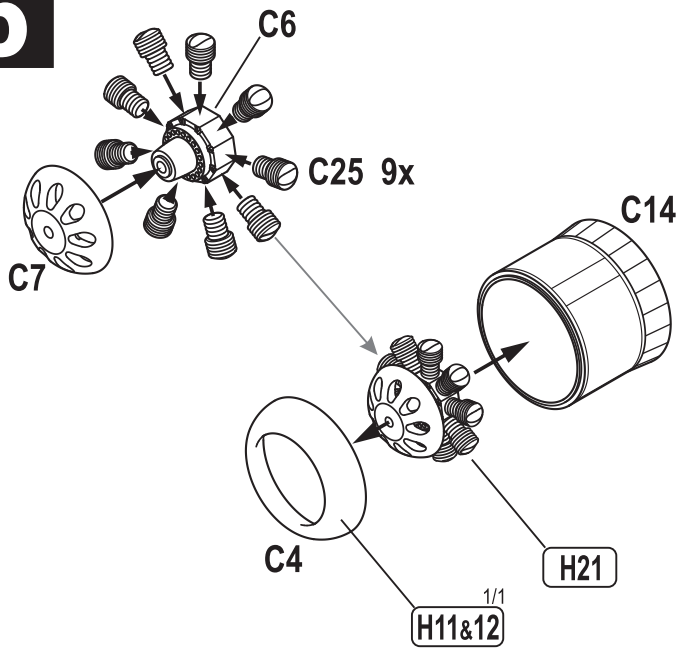
STEP
4

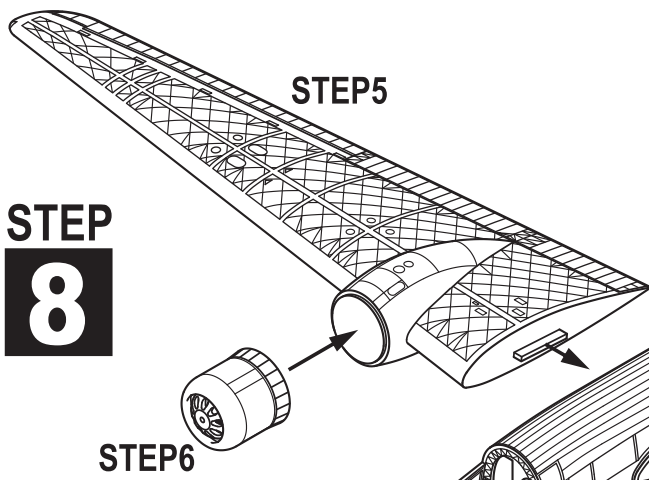
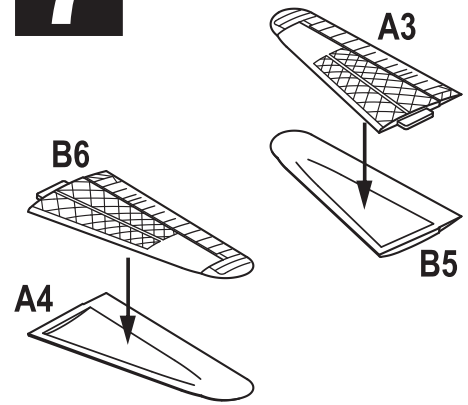
STEP
5

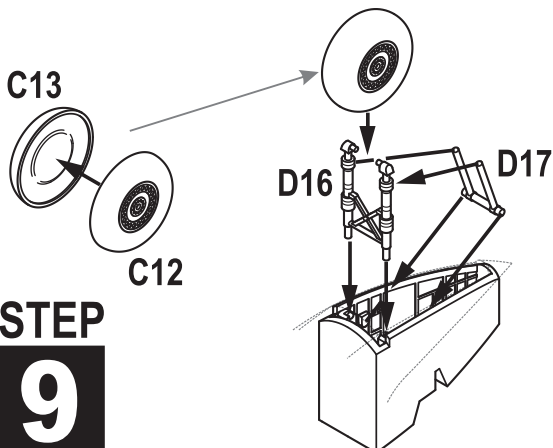
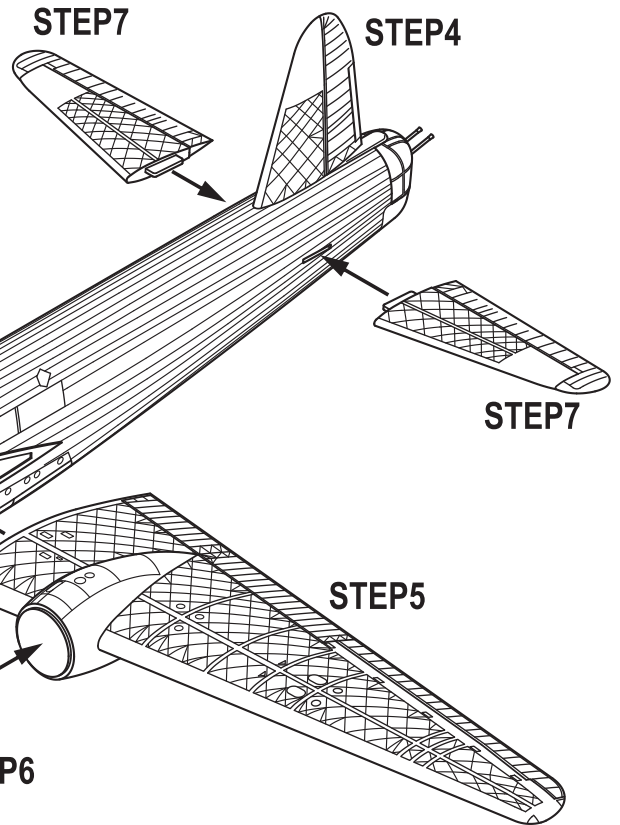
**STEP
6**

**STEP
7**

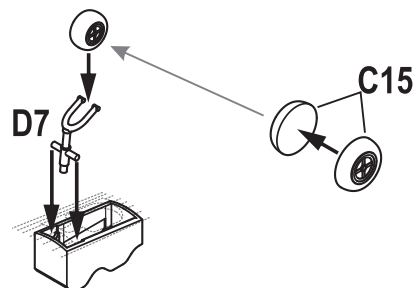

**STEP
8**

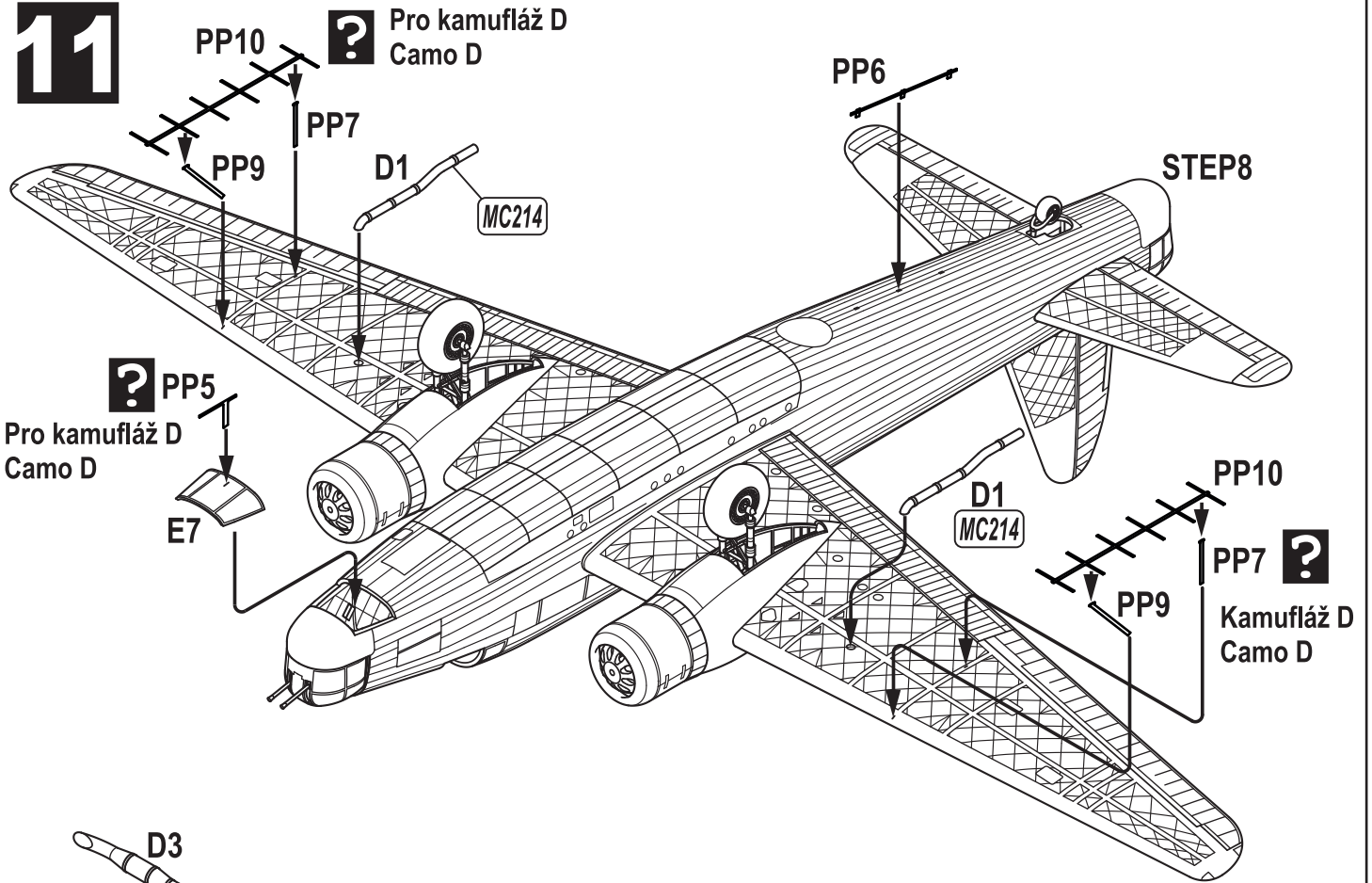

**STEP
9**

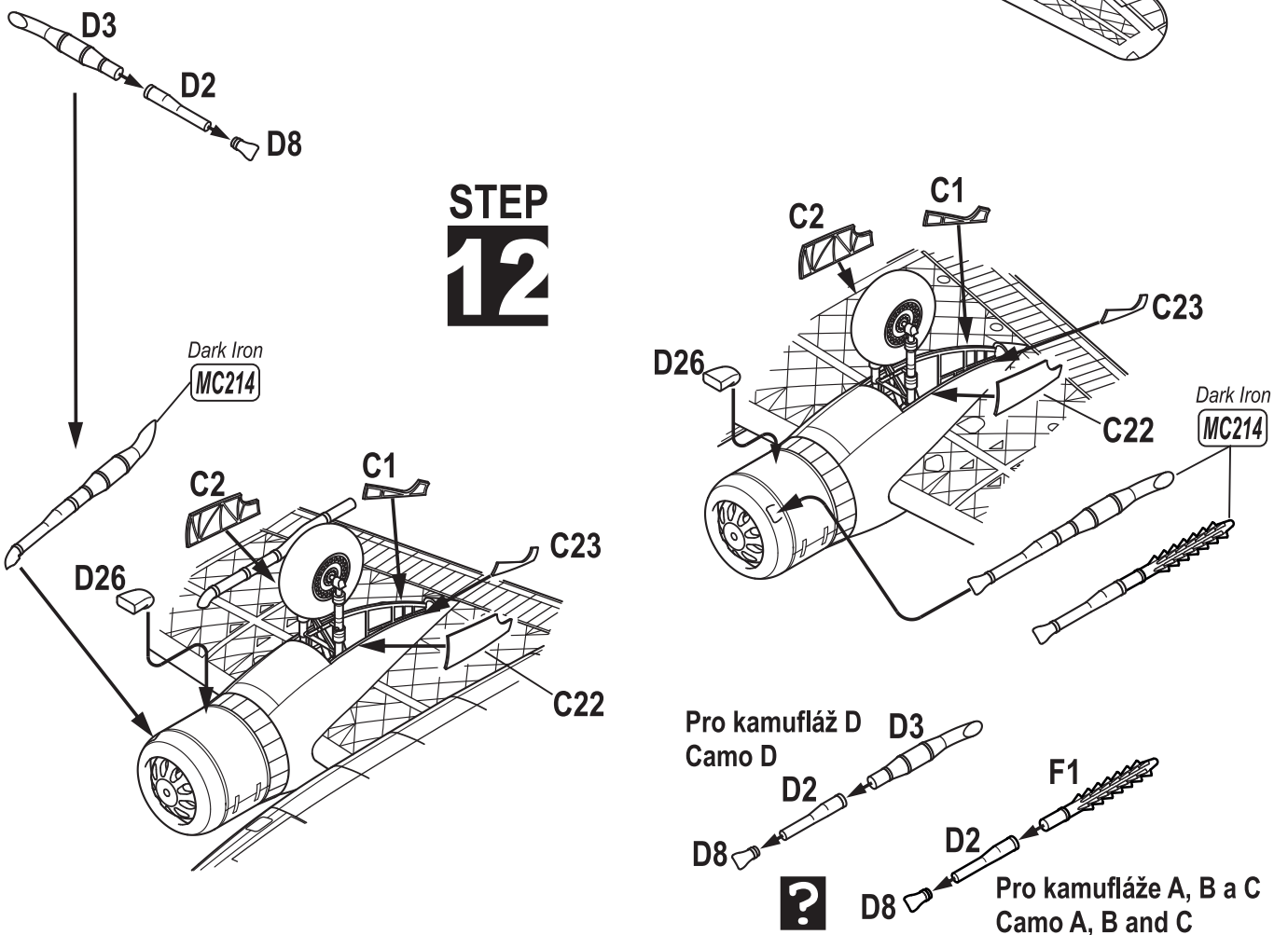
**STEP
10**

STEP 11

STEP 12

STEP 13

Pro kamufláž D
Camo D **?**

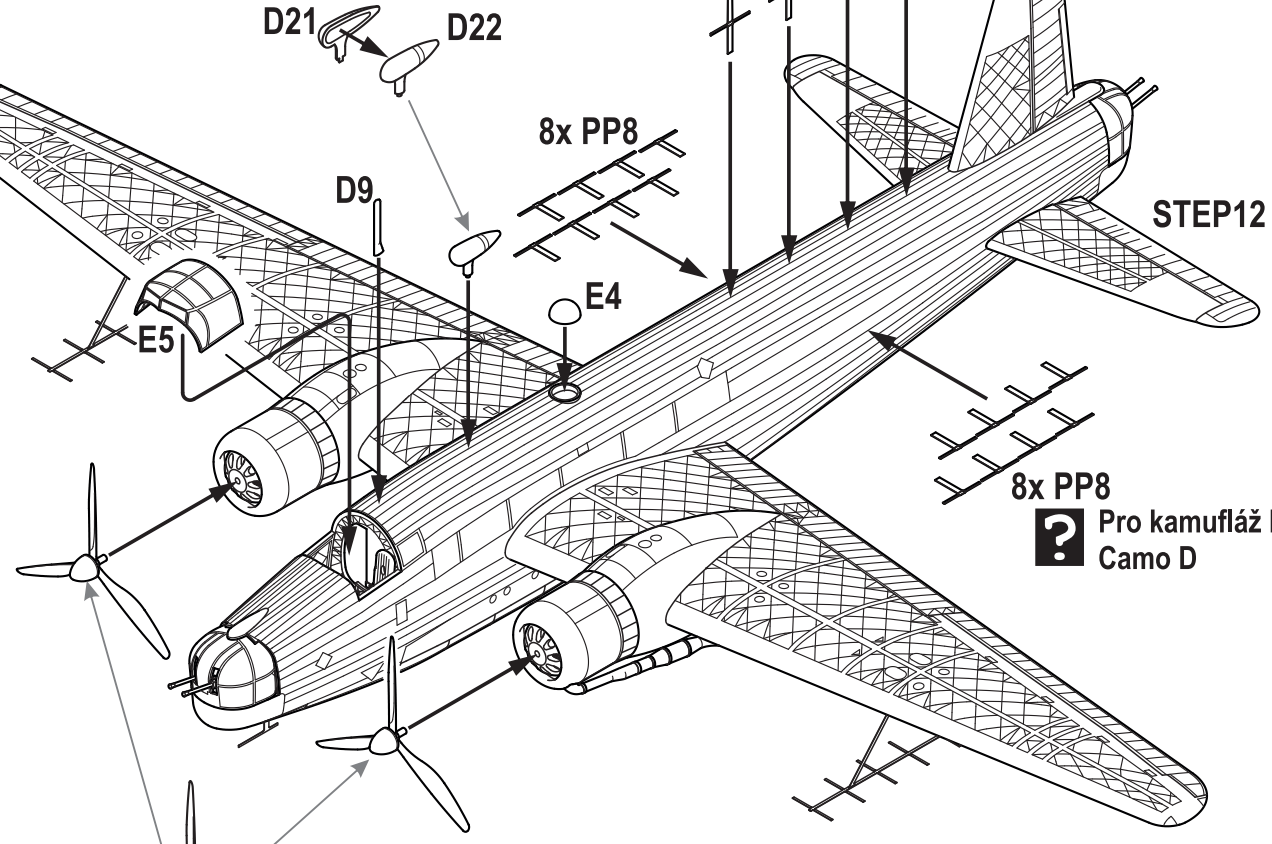
PP1
PP2
PP3
PP4

8x PP8

STEP12

8x PP8

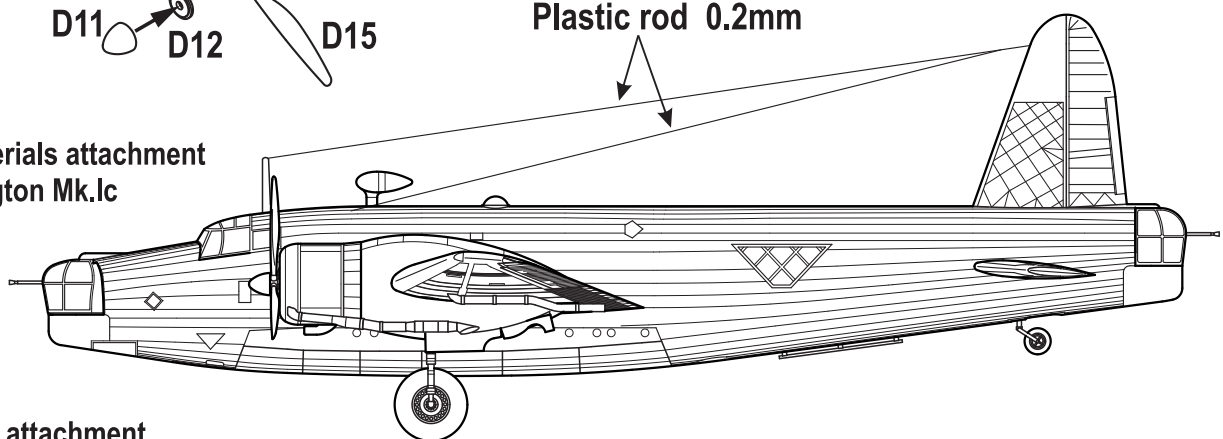
? Pro kamufláž D
Camo D

D11
D12
D15

Plastic rod 0.2mm

Wire aerials attachment
Wellington Mk.Ic

Aerials attachment
Wellington Mk.VIII

